

Het is een goede gewoonte, om met een jubileum een overzicht te geven. Dan komen de oude notulen boeken voor den dag, om daar ~~was~~ wat in te bladeren om wat te vinden wat de moeite waard is ~~en~~ te vermelden.

Maar de notulen boeken ontbreken ~~af de dag~~ ~~boeken~~ van de 25 jaren die wij in de Halse Hei hebben gewoond. Daarom wil ik maar wat vertellen wat mij nog is bij gebleven. Herinneringen op halen is het nog eens ^{alles} ~~te~~ leven. 15 Mei 41 onze trouw dag. Een jaar om niet te vergeten niet alleen voor ons, om dat wij hen getrouwd zijn. Het was net als, ~~het~~ vorig jaar. Het naar maal konde en laat, ~~naar~~ naar afgegaan door een uit van dierlijk konde ^{in streng} ~~withen~~.

Konde en ~~streng~~ ~~hij~~ was ook het leven voor vele mensen, in deze oorlogs tijd. En al voelden wij het nog niet ^{aan ons lijn} ~~naar~~ ~~hij~~ ~~het~~ ~~een~~ ~~eruk~~ ~~af~~ ~~op~~ ~~alle~~ ~~mensen~~. Toen wij ^{den} ~~eruk~~ ~~af~~ ~~op~~ ~~alle~~ ~~mensen~~ van onze trouw dag van het buurt schaps huis Tindem waar wij nog een beetje feest hadden gehad, naar Halle fietsteh. Dagen wij overal nachtluchten die de lucht afrochten, ~~of er ook nog ergen blygtingen~~ Verder waren ~~de~~ ~~in~~ ~~den~~ ^{was} ~~het~~ ~~Overal~~ ~~dan~~ ~~was~~ ~~net~~ ~~of~~ ~~er~~ ~~niemans~~ ~~mensen~~ ~~woonden~~. Toen wij Halle naderden kwamen wij toch nog en hele mensen tegen die ook in overbreiding waren, om dat zij ook te laat op de weg waren, en die maar haastig maakte dat zij weg

kwamen, Pater hoorde wij dat het ook bruiloft gangers
 waren geweest, en bij 't Hof feest hadden gehad, van de jonge
 Wilkinh boer. Na drie donkere en bijna nachtelijke
 nacht kwamen wij op de plaats van bestemming
 in een nog niet afgewerkt huis, en geen licht,
 albaar wij hadden onderdak, en met stukjes
 en beetje is het toch nog in orde gekomen, en
 wij stelden in die oorlogstijd niet al te hoge
 eisen. Wij begonnen met ons zjen, maar niet
 lang of wij hadden al mensen uit de stad af
 ontdekt. Omkers, die graag profiteerden van de
 bevoorrechte, ~~en~~ pastorie van de Praer.

Ook kwam er uitbreiding van onze kant.
 Wat hebben wij met Gerdie, onder oudste dochter
 toch wat afgespannd, als er lucht alarum was
 en dan maar met wieg en al in helder.

Maar zij groeide er goed van, en toen re lopen
 kon was re graag op de deul bij de koeien. Zij kende
 de namen ^{van de koeien} op haar dummies, en re deed ook graag
 met 't paard voeren. Het was een boer in de
 dorp. Ik weet nog een heer dat re het paard maar
 de drinkbak leede, maar het paard had geen
 dorst, dat re rief en ging ant weiden. Zij rief
 toen. Vader Vader. 't paard dat niks als gras saufen.
 Gert onzen z en den is geboren toen ik in Brunhem
 in de hoepel zat. Dat was ook een die graag
 wilde helpen, en een goede boer in dat. Hij deed
 graag beeste voeren. en de tuin spitsen, ra rief
 dat. Een heer ging der een hae dood, en die
 was wij aan de weg brengen, door wiere aan opheald.

's overends kwam Gertje bij mij: hij kwam van buiten en III
had een kerfke met eerkapels en een paar mangels
^{in de hand} Gij heb zoo bedrukt en rui Vader die hoe
wil niks meer wretten.

Herma n° 3 den was anders. Alth in 's ledelantje
dat en hij wot der uut dan kwam me der uut.

Toen wij de hanten hoger maakten met op ret stukken
krappe der onder en der uut. Door de matresse, en dat ging
Gij had nog al een draake met de kippen, maar ^{ook}
brunase heppen hadde een bebel ann die smeerne of.
Want die masten leggen en niet bruide. Een here hielde re
aan een schok draad, maar dat heffe maer eens e daan.

Want doe schreuen en zelf nog harder dan de brunase hem
Han den 4^{en} den hef ook van alles beleeft taen hij lopen
kon, en rat overal veur en achter bij. Gij krap is op een
^{leuning} stoel. en doe stobke zijn heupen. Maar de leuning heer
en han doe niet meer los kon men, hij doe maar niks
as schreuen. Allemaal ^{die Brumkes} stonde re der an re heer, en die
schreuen en ^{ook} van narigheid, want re meende dat Han
door altyd moet blyven ritte. Wij wollen al met een
rage de spijlen uut de stoel ragen taen wij op
een idee kwammen. Waar hond of hat de kop
deur kon hrijgen han is an dere ook deur. Dat met
met een mens ook kunnen. En 't ging.

Han en de stoel bleven heel. Alth Han later
weer is op een stoel rat dan begonnen ^{de andere} te schreuen
want die hadde en schrik te pakken. behalve Han
Dikke n° 5 den deed altyd graag boodschappen. Met e
kassen aan den outapied, gingen naar Brunsveld, en dan
kwam het in orde. Maar een here was het niet in orde
Toen hadde van Tanke Els een sigare brengen veur vader.

ap Vaderdag. Ik was achter

ap Tland aan Twerk, Oae Dikhi oer aan kwam
rennen so hard as rijn been ojer maar konnen, en
lijf riep Vader Vader ij hebt wat gebrezen
van Tante Els. Hg. had de sigare achter lut
breiken gestopt, hij wal hen oer achter heer
halen, maar han niet vin oer. hij rocht
el in T rander, en riep Oae, hij kwiet! Hij kwiet!
Wij heb toe met mekore rocht, maar Tannen
niet meer vin oer. En Dikhi was an T roas baar
een an Oere sigare was han niks weerd, O wat
een mer Oriet! Want die sigare was ^{in bleef} kwiet,

Prachtie Rieki ons 2de meisje, Die graeide
tussen de jengers ap, maar han rich goed
had haben. Als Oet ^{jongens} half batram tude Oe Oe
keh Riekie ^{toe} of de ook he welle oer ap Oede
en Oe wees re met de vinger en heb naar
maeder en die Oe veul velle, too hielp de
maeder ^{al vroeg} met de cantrale. Als Rieki naar beoede
ging mas het licht uit, want anders kwamen Oer
shakvlin Oer, en Oe was de lange neur. Die
plukke veur re ging slaapen pluskas na Oe Oe
en Oe sloop re als een roas.

Die he anre jongste dochter. Die mast tussen
al heur gredde Bruurs en duskas ~~van die~~ he
hand ~~haver~~ slim weren, en dat was de ook.

Die kwam is een here bij mij ap Oe Oede, en
Oae vertelle de mij ^{in T geheim} Oet he mij een betje gebroede
eepels bewaard T halde veur Vader, en Oe
jongens Oe hand oer niet an, want ik heb Oer ap.

gespejen, en dan konst re oer niet meer
 an. Dat had re nich goed bekeken. Wie
 niet sterk is mat slim wesen, en dat was de sok.
 En nu sijn me er.

Nu denk ik aan een Vader uit het O.T. Die
 ook op een feest was, met 7 konen en haen
 de vraag maest beantwoorde. hijn dat al blew
 konen. Jan seide hij seer. De jongste is in
 het veld bij de schapen, en die maest er ^{hoor} ook bij sijn

Wij zeggen het iets anders. an die jongste
 seer. hij is daar boven, en daar ^{niet} ~~is~~ ^{hoor} al bij de feest!

In Oere 25 jare hebbe wij veel gekregen
 En me magt er even mee spelen, en man
 genieten, Wij staan ~~nu~~ ^{nu} even stil als op een klein
 stationnetje, en wij hijn om, en stappen weer in
 naar een volgend. Ik denk nu aan onse
 kranw kint! Marcus bid, naar sijn reis door de
 waesthijn. In Oier Gij here niet mede gaat, laat
 ons dan niet afbreken. Wij wille dit nu daer doorte
 ringen. Wat de haekant brengen magz ons geleid des
 Ghere hand.